

Chovej i nás jak ráčíš
na téj nízkéj zemi,
jenom nech vždycky budem
pod krídlami Tvými.

Budiž na věky chválen,
nesmrtelný Pane,
Tvá dobrota a miłość
nikdy neprestane.

2015.

Z Velké.

Ke komu se u - te - ku v tomto světě, je - ho radost',
v němž se všechno na - o - pak sem tam plete, hy - ne ja - ko

je - ho slá - va, od slunce prehor - ké - ho nic v něm né - ni
poř - ní trá - va,

stá - lé - ho.

2016.

Z Hrušek.

Ke ko - mu se u - te - ču v tom - to svě - tě, je - ho
v něm se vše - cko na - o - pak sem tam pře - te, hy - ne

ra - dost', je - ho slá - va od slún - ce pře - hor - ké - ho, nic v něm
ja - ko poř - ní trá - va,

né - ni stá - lé - ho.

Ke komu se uteču
v tomto světě,
v něm se všechno naopak
sem tam plete,
jeho radost', jeho sláva
hyne jako poří tráva,
od slunce přehorkého,
nic v něm není stálého.

Nění se nač bezpečít
zde na zemi,
všecko se proměňuje
v okamžení,
krása, síla i bohatství,
učenost' i důstojenství
jakékoliv, přátelé,
všecko je to nestálé.